

Wie krijgt het gelijk?

- * intochtlied ps. 84: 1 en 3
- * stil gebed
- votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren
die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft
en niet laat varen het werk van zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader
en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap van en met de Heilige Geest.***

- * lied 250: 1 – 5
- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezingen: O.T. Jer. 17: 5 - 9
N.T. 2 Cor. 12: 1 - 10
- * lied 330: 1 - 3
- * preek n.a.v. 2 Cor. 12: 9

- * lied 470: 1 en 2
- * geloofsbelijdenis Nicea/Constantinopel
- * lied 470: 3 en 4

- * gebed/voorbede
- * slotlied 466: 1 - 3
- * zegenbede

collecte

***De Here zegent en behoedt u
de Here doet Zijn aangezicht over u lichten
en is u genadig,
de Here verheft Zijn aangezicht over u
en geeft u Zijn vrede.***

Het is God, broeders en zusters, beste vrienden, die de zaak, die Paulus ervoer als een *doren* plaatste onder de noemer: **genade!**

Paulus heeft het blijkbaar erg moeilijk gehad met die doorn – het stak hem zodanig, dat hij de zaak plaatste onder de noemer: **engel van de satan die met vuisten slaat!**

Dat is niet nogal een tegenstelling! Dat zijn twee volkomen verschillende visies ten aanzien van één en dezelfde. Genade versus engel van de satan.

En u voelt wel aan dat er aan de kant van Paulus wel iets gebeurd moet zijn voor hij, wat hem zo stak, zag zoals God het zag – ja, voor hij zijn visie inwisselde voor die van God!

Niet voor niets staat er zo nadrukkelijk: *drie maal heb ik de Here hiervoor gebeden, dat hij van mij zou aflaten...* Dat bidden van Paulus is, voor wie zijn bidden kent vanuit al zijn brieven, een worstelen geweest! Paulus heeft het en met zichzelf en met God moeten u i t v e c h t e n.

Paulus wilde er van af, wilde het kwijt.

God wilde dat het bleef!

En nu behoeven we niet uit te spelen wie gelijk heeft: dat is God, maar, wat kan *dat* soms moeilijk zijn om Zijn gelijk te accepteren en dat helemaal als het gaat om iets dat jij ervaart zoals Paulus hier: een doorn!

Dat vraagt een concrete keuze!

Wat is die doren van Paulus geweest? Wel, daar zijn nogal wat verschillende visies op. Zo veronderstellen sommigen dat het slaat op een ernstige oogkwaal die Paulus gehad zou hebben en waarnaar hij schijnbaar verwijst in de brief aan de Galaten, weer anderen denken aan malaria of een andere onbekende ziekte.

De vroegste christenheid en in haar spoor de reformatoren hebben gemeend het in de context te moeten zoeken – dat wil zeggen in de perikopen voor het deel van 2 Cor. 12. Mij lijkt dat ook het meest voor de hand liggend – als iemand vertrouwd was met Goddelijke genezing tot zelfs opstanding uit de doden dan was het Paulus wel. Bovendien zou ik erg voorzichtig willen zijn om ziekte per definitie toe te schrijven aan de duivel. Het lijkt mij zondermeer het veiligst bij de visie van de eerste christenen te blijven omdat zij het dichtst bij de Bijbelse traditie stond en zij werd ook niet voor niets nagevolgd door de reformatoren die met stelligheid dezelfde keuze hebben gemaakt. En als je kijkt en luistert naar de keuze van de laatsten, dan gaat het niet om lichamelijk ongemak, maar om het ongemak dat nota bene *medechristen* Paulus veroorzaakten!

Uit de context blijkt namelijk dat het apostelschap van Paulus door hen op niet mis te verstane wijze – *pijnlijk* – ter discussie werd gesteld.

En wees nu eerlijk, zijn het niet juist vaak menselijke ‘aanvallen’ – wat de omgeving zegt of doet – het die meest pijnlijk zijn. Helemaal als het komt van een kant waarvan je het niet verwacht had.... Hoe geraffineerd kan daar de duivel zijn!!

Hoe kunnen woorden, ook nog uitgesproken in de veronderstelling ‘Gode welgevallig te zijn’, neerkomen als ‘vuistslagen’, je diepste raken, zo dat je volledig je zelf kunt kwijtraken...!!

Denk hier eens aan een man als Job!

Waarmee raakte de satan Job het meest pijnlijk? Was dat niet met de woorden van vermeende goddelijke welgevallige kwaliteit uit de mond van... zijn vrienden... Mensen, waarvan hij had mogen verwachten dat ze het dichtst bij hem stonden.

Als bij Paulus werd bij Job niets minder dan zijn geestelijke betrouwbaarheid het mikpunt... ‘vuistslagen van engelen’, maar dan vanuit Job gezien wel ‘engelen van de satan’. Het waren de woorden van zijn vrienden die hem het diepst raakten.

Wat een *uitdaging* voor degene die zegt ‘kind van Hem te zijn’, van Hem die dat ook ervaren heeft... en hoe... *tot aan en in het kruis!* Is het ‘toevallig’ dat het Griekse woord voor ‘doorn’ synoniem is voor... *kruis?*

Is het niet in confrontatie met ‘onrecht’, ‘problemen’ en ‘strijd’ dat blijken moet wat je *christen-zijn* inhoudt?!

Wat kan de medemens, en vaak de medechristen!, je vlees raken! Want daar spreekt Paulus over! **Doren in het vlees.** En dan bedoelt hij met ‘het vlees’ het diepste wezen van het mens-zijn, het **IK** – zijn ‘ik’.

En dáár is het nu waar Paulus de pijn voelt! De *doren*. Ja, daar – het vlees, je ‘ik’ - is het waar God het kruis plaatst.

Hoe menselijk logisch dat Paulus dat *die* doren het liefst kwijt was – wie staat er graag onder kritiek van een medemens? (en dan ook nog ten onrechte!).

Hebt u de parallel gezien met Gethsemane? De plaats waar Jezus worstelde *in gebed* met de Vader en *tot drie keer* smeekte: 'laat die beker voorbij gaan' terwijl Hij uitkwam bij: 'doch niet mijn wil maar uw wil geschiedde'. *Want, God dacht genade!*

Want waar vandaan vloeit de genade? Vanaf, vanuit het kruis!

En als er iets is voor deze apostel centraal stond, ja hem tot apostel deed zijn!, dan was het wel *het kruis!* Paulus sprak en preekte over *niets* anders

'ik weet niets dan Jezus Christus en dien gekruisigd'.

Tegen de Corinthiërs had hij gezegd: *'want het woord des kruizes is wel voor hen, die verloren gaan, een dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht Gods'.*

Waar is het God in het leven van Zijn kinderen anders om te doen, dan om te behouden en dat behouden dan in de volste betekenis van het woord: *uit doen komen bij de troon!!* – de troon van Zijn Zoon Jezus Christus!

Het mag door het woord duidelijk zijn dat de enige weg daar naar toe de weg van het kruis is... de 'doren' in je vlees.

God toonde Paulus dat de doren in zijn vlees bedoeld was om *in Hem* te groeien, ja, een poort is om **kracht** – *opstandingskracht* – te gaan ervaren.

(stelling:) **Alleen iemand die God de ruimte geeft om door middel van de omstandigheden met zijn 'ik' (vlees) af te rekenen, groeit naar Christus toe.** *(dit is de inhoud van het in de bijbel bedoelde 'meegekruisigd' zijn.*

Zo zegt de Here: vervloekt is de man die op een mens vertrouwt en vlees tot zijn arm stelt. Gezegend is de man die op de Here vertrouwt, wiens betrouwen de Here is; hij toch zal zijn als een boom, aan het water geplant, die zijn wortels tot aan een beek uitslaat... God geeft veel stormen in het leven met het doel om te wortelen – te wortelen in het Woord, in Christus zelf!

Paulus, de man die tot in de derde hemel, het paradijs van God is opgetrokken geweest, kreeg, als antwoord op zijn gebedsworsteling, visie vanuit die derde hemel: *'t is genade opdat je jezelf (je ik!!!) niet te zeer zou verheffen, met gaan roemen in je vlees zou antwoorden op de aanvallen van de mensen om je heen; wees als Hem die je zag in de derde hemel, het paradijs van God, in wie en waar je een plaats hebt: Het Lam, de Christus – te zijn als Hem, Zijn weg te gaan is genade.* Kijk naar het kruis!

Betekent niet Zijn dood LEVEN, zijn voor het menselijk oog een nederlaag, overwinning?!

Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid!

Zo werd door Paulus heen Gods liefde zichtbaar en werd hij vruchtbaar voor God. Omdat hij in deze storm, de doorn in zijn vlees, in God dieper wortelde, kon hij het uitroepen: *Zeer gaarne zal ik dus in zwakheden nog meer roemen, opdat... de kracht van Christus over mij kome.*

.... een boom, aan het water geplant, die zijn wortels tot aan de beek (Jezus Christus, de bron van het leven) uitsloeg en het niet merkte als er hitte kwam, maar waarvan het loof groen bleef, in een jaar van grote droogte geen zorg had, ja, niet naliet vrucht te dragen: *daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, smaadheden, noden, vervolgingen, benauwenissen terwille van Christus, want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.*

Nee, Paulus was geen fanaticus, hij was ook geen dwaas die blind was geworden na een hemels visioen. Hij was een mens die van houding veranderde - realist werd – toen hij God in zijn omstandigheden de volle ruimte gaf het beeld van Christus in en aan hem te realiseren.

Hij was zich bewust van de doodsgneur van het roemen van de mens in zichzelf en wilde dan ook de geur van Christus verspreiden. Hij was van aards, hemels gaan denken in omstandigheden die op zich *niet* veranderden en heus nog pijn deden!

Kennen wij dat? Kenmerkt ons zo'n houding? Is dat ons *verlangen: niet meer mijn 'ik' maar Christus leeft in mij?*

Wat kunnen er een beproevingen op het kind van God afkomen – soms heel pijnlijk via hen die je lief hebt!, die dicht bij je staan.

Wat zijn er een omstandigheden waardoor je de rust *in* de Heer kunt verliezen – je deed zo je best om *in* Hem te blijven, zijn Leven te leven, maar ze haalden het bloed onder je nagels vandaan en ineens schoot je uit...., wat ontmoedigend kan dat zijn!

En dan bid je: Here neem weg! die doren in het vlees... die mensen om me heen die altijd weer pijn doen en ze hebben dat zelf niet eens door. Opnieuw bid je: Here neem weg! die omstandigheden die zo deprimerend zijn, die problemen waar je zo moe van wordt.

Nog eens bid je: Here neem weg! al die zwakheden waardoor je zo uit de blijdschap raakt en die je zo uit de rust halen – wat zet het een vraagteken soms zelfs achter *de Overwinning*.

Je hebt het uitgeroepen: *“t is een bode van satan, t zijn diep rakende vuistslagen, het confronteert je met je zelf!”*

‘Dat is het doel’, antwoordt God. Terwijl je roept: ‘laat het ophouden’, zegt Hij: ‘nee, t is genade, Mijn genade, laat die voor u genoeg zijn’.

Daar zit je dan. Jij ervaart het als vuistslagen van een engel van satan en Hij zegt: het is genade van Mij!

Wie had er ook weer gelijk?

Die vraag die we in het begin al beantwoord hebben vraagt echter een beslissing, vraagt om een ‘ja’ of een ‘nee’ voor het kruis in je leven.

Een duivels instrument dat God wil en kan omzetten in een zegen, zegen van overwinning als bij zijn Zoon.

Zal ik in het kruis eeuwig roemen?

‘Het is dwaasheid!’, zegt de wereld, de mens!

‘Het is wijsheid!’, zegt God, de Vader!

Wat een revolutie kan er komen in de levens van de kinderen van God, in uw, jouw en mijn leven als de omstandigheden van het leven, alle ‘up’s’ en ‘downs’ eens gebracht werden onder het licht van God, onder de kruisvlag. Ja, als wij als kinderen van God zouden gaan staan op de realiteit van wat Paulus namens God zegt in Ef. 2:6 ‘Hij heeft ons met Christus opgewekt en ons mee een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus...’. Wat een visie mogen wij hebben. Als Paulus!

God wil de overwinning op Golgotha behaalt – over al de engelen van satan en over satan zelf en over de zonde van de mens en het zondaar-zijn van de mens – God wil die overwinning zo graag uitwerken in en aan ons leven! Hij wil ons uitillen boven!

Op basis van Christus’ overwinning mogen wij in de overwinning leven... Iedere storm bedoeld Hij ten goede.... Verander daarom van houding tegenover de dorens in het vlees... Laat het kruis toe in het ‘ik’, opdat Hij nog meer zichtbaar wordt.

O, het kan pijn doen! Heel diep! Onbegrijpelijke en onbegrepen pijn!

Maar besef: God haalt zijn kind niet uit deze wereld, maar wil hem er wel in bewaren. Hij neemt de doren niet weg om ons straks op te kunnen nemen.

Is zijn genade genoeg?

Voor Paulus werd het antwoord van God een bron van inspiratie.

Johannes Calvijn heeft in dit verband gezegd:

In de valleien valt de regen! Maar het is die regen die hen vruchtbaar maakt! Terwijl de toppen van de trotse bergen droog blijven!

Laat de mens daarom een vallei zijn die de hemelse regen verlangt te ontvangen van Gods genade!

‘Mijn genade is u genoeg, want mijn kracht wordt in zwakheid volbracht!’

Het is aan ons.

Engel van satan of genade van God – wie krijgt het gelijk?

Amen.